

C-576/20. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2020. november 4.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Oberster Gerichtshof (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. október 13.

Felperes:

CC

Alperes:

Pensionsversicherungsanstalt

A szociális és munkaügyi felülvizsgálati bíróságként eljáró Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) [omissis] CC felperes által öregségi nyugdíj tárgyában [omissis] indított társadalombiztosítási jogvitában a felperesnek a szociális és munkaügyi fellebbviteli bíróságként eljáró Oberlandesgericht Wien (bécsi regionális felsőbbbíróság, Ausztria) 2020. május 26-i, [omissis] az Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság, Ausztria) 2019. március 26-i ítéletét helybenhagyó ítélete [omissis] ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján, nem nyilvános ülésen a következő

V é g z é s t

hozta:

A. Előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti az Európai Unió Bírósága elé: **[eredeti 2. o.]**

1. Úgy kell-e értelmezni a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 44. cikkének (2) bekezdését, hogy azzal már azért is ellentétes, hogy az öregségi nyugdíj nyújtása szempontjából illetékes tagállam, amelynek jogszabályi

rendelkezései alapján a nyugdíj igénylője a más tagállamokban töltött gyermeknevelési időszakok kivételével egész pályafutása során munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott keresőtevékenységet, az említett gyermeknevelési időszakokat számításba vegye, mert a szóban forgó nyugdíjigénylő személy az érintett gyermekkel kapcsolatos gyermeknevelési időszak figyelembevételének az említett tagállam jogszabályi rendelkezései szerinti kezdetekor sem munkavállalóként, sem önálló vállalkozóként nem folytatott keresőtevékenységet?

Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

2. Úgy kell-e értelmezni a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 44. cikke (2) bekezdése első mondatának első félmondatát, hogy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet II. címe szerint illetékes tagállam a gyermeknevelési időszakokat a saját jogszabályai alapján általában nem veszi számításba, vagy úgy, hogy csak valamely konkrét ügyben nem veszi számításba?

B. [omissis] **[eredeti 3. o.]** [omissis] [Az eljárás felfüggesztése]

Indokolás:

[1] **I. Az eljárás tárgya és a tényállás:**

- [2] CC 1957-ben született. Ausztriában gyakornokként 1976. október 4-től 1977. augusztus 28-ig a kötelező biztosításhoz 11 járulékfizetési hónapot teljesített. Tanulmányait követően, 1982. január 1. és 1986. szeptember 30. között Ausztriában folytatott önálló vállalkozói tevékenysége alapján a kötelező biztosításhoz további 57 járulékfizetési hónapot írtak jóvá számára.
- [3] CC 1986 októberétől az Egyesült Királyságba költözött, és ott további tanulmányokat folytatott. 1987. november elején Belgiumba költözött. Belgiumban 1987. december 5-én fia született, majd 1990. február 23-án még egy fia született. Ezt követően gyermekeivel először Belgiumban, majd 1991. december 5-től 1991. december 31-ig Magyarországon, végül 1993. január 1-től 1993. február 8-ig az Egyesült Királyságban tartózkodott. CC 1987. december 5-től 1993. február 8-ig a gyermekeit gondozta és nevelte. Nem folytatott keresőtevékenységet, és sem az Egyesült Királyságban, sem Belgiumban, sem Magyarországon nem szerzett nyugdíjbiztosítási időszakot. CC ebben az időszakban a gyermeknevelés és -gondozás alapján sem részesült ellátásban.
- [4] CC 1993. február 8-án visszatért Ausztriába, ahol a továbbiakban munkavállalóként és önálló vállalkozóként folytatott keresőtevékenységet, és 2017 októberéig keresőtevékenység alapján nyugdíjbiztosítási időszakokat szerzett.

[5] **II. Uniós jogi jogalapok [eredeti 4. o.]**

- [6] A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 987/2009 rendelet):

„44. cikk

A gyermekneveléssel töltött időszakok figyelembevétele

(1) *E cikk alkalmazásában a »gyermekneveléssel töltött időszak« bármely olyan időszak, amelyet valamely tagállam nyugellátásra vonatkozó jogszabályai jogosultsági időként ismernek el, vagy amely kimondottan gyermeknevelés miatt nyugdíjkiegészítést biztosít, függetlenül ezen időszakok kiszámításának módszerétől, illetve attól, hogy ezen időszakok a gyermek nevelésének idején halmozódnak-e fel, vagy azok elismerésére visszamenőlegesen kerül sor.*

(2) *Amennyiben az alaprendelet II. címe értelmében illetékes tagállam jogszabályai szerint a gyermeknevelési időszakokat nem veszik számításba, annak a tagállamnak az intézménye [helyesen: azon tagállam intézményének], amelynek jogszabályait az alaprendelet II. címe értelmében az érintett személyre alkalmazni kellett, azon az alapon, hogy az munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységet abban az időpontban, amikor e jogszabályok értelmében a gyermeknevelési időszak beszámítása az érintett gyermek tekintetében megkezdődött, e gyermeknevelési időszakot a saját jogszabályai szerinti gyermeknevelési időszakként kell továbbra is figyelembe vennie, úgy, mintha a gyermeknevelésre saját területén került volna sor.*

(3) *A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az érintett személy a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenysége miatt valamely más tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik vagy kerül.”*

[7] **III. Nemzeti jog**

- [8] A) Allgemeines Pensionsgesetz (általános nyugdíjtörvény), BGBl I 2004/142 (a továbbiakban: APG):

„Az öregségi nyugdíjra való jogosultság

4. § (1) *A biztosított a 65. életév (általános nyugdíjkorhatár) betöltését követően öregségi nyugdíjra jogosult, ha a határnapig (ASVG 223. §-ának (2) bekezdése [Allgemeine Sozialversicherungsgesetz – az általános társadalombiztosításról szóló törvény]) a jelen törvény vagy más szövetségi törvény alapján legalább 180 biztosított hónappal rendelkezik, amelyből [eredeti 5. o.] legalább 84-et keresőtevékenység alapján szerzett (minimális biztosítási idő). [...]*

Az öregségi nyugdíj mértéke

5. § (1) A havi bruttó ellátás mértéke – az ASVG 248. §-ának (1) bekezdése, az GSVG 141. §-ának (1) bekezdése [Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz – az iparban és kereskedelemben dolgozó személyek társadalombiztosításáról szóló törvény] és a BSVG 132. §-ának (1) bekezdése [Bauern-Sozialversicherungsgesetz – a mezőgazdasági termelők társadalombiztosításáról szóló törvény] szerinti különös pótlékokat nem érintve – a határnapig (az ASVG 223. §-ának (2) bekezdése) megállapított összes jóváírás összegének (11. § 5. pontja) tizennegyed része. [...]

16. § [...] (3a) A 4. § (1) bekezdése szerinti minimális biztosítási idő teljesítése szempontjából biztosított hónapnak minősülnek a gyermeknevelés miatt az ASVG 227a. §-a, a GSVG 116a. §-a és a BSVG 107a. §-a alapján beszámítható, 2005. január 1. napja előtt megszerzett időszakok.

(6) A 4. § (1) bekezdésétől eltérően a nyugdíjjogosultság kezdetét a 60. életévüket 2024. január 1. napja előtt betöltő biztosított nők esetében az ASVG 253. §-ának (1) bekezdése, a GSVG 130. §-ának (1) bekezdése, illetve a BSVG 121. §-ának (1) bekezdése szerint kell megállapítani; [...]

- [9] B) Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, BGBl 1955/189 (az általános társadalombiztosításról szóló törvény; a továbbiakban: ASVG):

„Biztosítási idő

224. § Biztosítási idő alatt a 225. és 226. §-ban meghatározott járulékfizetési időszakokat és a 227., 227a., 228., 228a. és 229. §-ban meghatározott beszámítható időszakokat kell érteni.

[...]

Az 1955. december 31. utáni és 2005. január 1. előtti időszakból a gyermeknevelés idejére beszámítható időszakok

227a. § (1) A gyermekét ((2) bekezdés) ténylegesen és elsődlegesen nevelő biztosított esetében a nyugdíjbiztosítás körében ezenkívül az 1955. december 31. utáni és 2005. január 1. előtti időszakból a belföldi gyermeknevelés ideje a gyermek születésétől számított legfeljebb 48 naptári hónap erejéig beszámítható az utolsó megelőző járulékfizetési időszakba, vagy ennek hiányában az első rákövetkező járulékfizetési időszakba. Több gyermek születése esetén a beszámítható időszak 60 naptári hónapra hosszabbodik.

(2) Az (1) bekezdés értelmében vett gyermeknek minősül:

1. A biztosított gyermeke;

[...]

(3) *Ha a 48 naptári hónapos (60 naptári hónapos) időszak lejáratára előtt további gyermek születik (örökbefogadásra vagy a gyermek ellenérték nélküli nevelésbe vételére kerül sor), [eredeti 6. o.] akkor a beszámítható időszak kizárólag az újabb születésig (örökbefogadásig, ellenérték nélküli nevelésbe vételig) tart; [...]*

(4) *Egy és ugyanazon gyermek az adott időszakon belül csak azon személy számára keletkeztet jogosultságot, aki a gyermeket ténylegesen és elsődlegesen nevelte. [...]*

[...]

(8) *Az örökbefogadott vagy nevelt gyermek ((2) bekezdés 5. és 6. pontja) utáni minden beszámítható hónapra a járadékalap 22,8%-ának megfelelő összegű járadékot kell fizetni a családtámogatási alapból. Az egy naptári napra jutó járadékalap a 76b. § (4) bekezdésének 2014. december 31-én hatályos változata szerinti összeg.”*

[10] A GSVG 116a. §-a lényegében az ASVG 227a. §-ának megfelelő rendelkezést tartalmaz.

[11] **IV. A Felek érvei és kérelmei**

[12] CC 2017. október 11-én kérte öregségi nyugdíj megállapítását az alperes Pensionsversicherungsanstalttól (nyugdíjbiztosítási intézet, Ausztria) (a továbbiakban: PVA).

[13] A PVA 2017. december 29-i határozatában 2017. november 1. napjától havi 1079,15 euró összegű öregségi nyugdíjat állapított meg CC számára. A PVA a nyugdíj kiszámításához 366 Ausztriában megszerzett biztosítási hónapot vett alapul, ebből az 1993 januárjától 1994 februárjáig tartó 14 hónapot gyermeknevelés alapján beszámítható időként.

[14] A hivatkozott határozattal szembeni keresetében CC magasabb öregségi nyugdíj megállapítását követeli. Álláspontja szerint a nyugdíj kiszámítása során a gyermekneveléssel más tagállamokban, az Egyesült Királyságban, Belgiumban és Magyarországon 1987. december 5-től 1993. január 31-ig töltött időt is figyelembe kell venni. [eredeti 7. o.]

[15] A PVA ezzel szemben arra hivatkozik, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikke alapján a külföldi gyermekneveléssel töltött idő beszámítására nem kerülhet sor, mivel CC közvetlenül a gyermeknevelés kezdete előtt nem végzett keresőtevékenységet, és a gyermeknevelésre olyan tagállamokban került sor, amelyek alapvetően előírják a gyermekneveléssel töltött időszakok elismerését.

[16] **V. Az eljárás eddigi menete**

[17] Az elsőfokú bíróság (Arbeits- und Sozialgericht Wien – bécsi szociális és munkaügyi bíróság) a kereseti kérelmet elutasította, mert a más tagállamban

gyermekneveléssel töltött időszakok elismerésének a 987/2009 rendelet 44. cikkében rögzített feltételei nem állnak fenn.

[18] A másodfokú bíróság (Oberlandesgericht Wien – bécsi regionális felsőbbbíróság) helybenhagyta a hivatkozott ítéletet. Azt a jogi álláspontot képviselte, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikke az uniós polgárok szabad mozgásának az EUMSZ 21. cikk szerint megengedett korlátozása.

[19] A hivatkozott határozattal szemben CC felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) előtt. Kéri, hogy a keresetének adjanak helyt. A PVA nem vett részt a felülvizsgálati eljárásban.

[20] **VI. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolása**

[21] Az első kérdés:

[22] A 987/2009 rendelet 97. cikkéből és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 883/2004 rendelet) 91. cikkéből kitűnik, hogy a hivatkozott rendeletek mind az öregségi nyugdíj megállapítására irányuló kérelem benyújtásakor (2017. október 11.), mind a PVA megtámadott határozatának meghozatalakor (2017. december 29.) már **[eredeti 8. o.]** hatályban voltak. A hivatkozott rendeletek ezért az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) álláspontja szerint az időbeli hatályuk alapján a jelen ügyben alkalmazandóak (a Bíróság 2012. július 19-i Reichel-Albert ítélete, C-522/10, EU:C:2012:475, 26. és azt követő pontok). A 883/2004 rendelet 2. cikkének (1) bekezdéséből és 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjából kitűnik, hogy CC a hivatkozott rendelet személyi és tárgyi hatálya alá tartozik.

[23] Az Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság) helyesen állapította meg, hogy a PVA 1993 januárját – amikor CC a fiaival az Egyesült Királyságban tartózkodott, mielőtt Ausztriába visszatérve 1993 februárjától keresőtevékenységet folytatott – az ASVG alapján gyermeknevelés alapján beszámítható időszakként ismerte el. Az eljárás szempontjából ezért lényegében a CC által Belgiumban (és egy hónapig Magyarországon) 1987 decemberétől 1992 decemberéig gyermekneveléssel töltött időszaknak van jelentősége. Az említett időszakban még nem a 883/2004 rendelet, hanem annak elődje, a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1408/71 rendelet) volt alkalmazandó. Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) álláspontja szerint ugyanakkor a hivatkozott időszakot CC ellátási jogosultságának megállapításához a 883/2004 rendelet 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján figyelembe kell venni (lásd ugyanígy az 1408/71 rendelet 94. cikkének (2) és (3) bekezdéséhez: a Bíróság 2002. február 7-i Kauer ítélete, C-28/00, EU:C:2002:82, 22–24. pont).

[24] Ahhoz, hogy a jelen ügyben egyáltalán megállapítható legyen Ausztria illetékes CC Belgiumban és Magyarországon gyermekneveléssel töltött időszakainak az

öregségi nyugdíjra való jogosultság **[eredeti 9. o.]** szempontjából történő elismerésére, teljesülniük kell a 987/2009 rendelet 44. cikke szerinti feltételeknek (lásd ehhez: Jääskinen főtanácsnok Reichel-Albert ügyre vonatkozó indítványa, C-522/10, EU:C:2012:114, 62. és azt követő pontok). A 987/2009 rendelet 44. cikkének (3) bekezdése szerinti feltétel nem teljesül, mert CC sem Belgiumban, sem Magyarországon nem folytatott munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként keresőtevékenységet. Még ha feltételezzük is, hogy a jelen ügyben sem Belgium, sem Magyarország (mint a 883/2004 rendelet 11. cikke (3) bekezdésének e) pontja szerint illetékes lakóhely szerinti tagállamok) nem veszi számításba a gyermekneveléssel töltött időszakokat (a 987/2009 rendelet 44. cikke (2) bekezdésének első félmondata), akkor sem merülne fel Ausztriának a 987/2009 rendelet 44. cikke (2) bekezdésének második félmondata szerinti másodlagos illetékessége, mert CC 1987 decemberében (ebben az időpontban kezdődött az első fiához kapcsolódóan a gyermekneveléssel töltött időszak figyelembe vétele) sem munkavállalóként, sem önálló vállalkozóként nem folytatott Ausztriában keresőtevékenységet.

[25] Ezért merül fel az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) előtt a 987/2009 rendelet 44. cikkének értelmezésére irányuló kérdés, amelyet előzetes döntéshozatalra az Európai Unió Bírósága elé kell terjeszteni.

[26] *Az elsődleges jog esetleges megsértése:*

[27] Az EUMSZ 21. cikk rögzíti az uniós polgárok azon jogát, hogy a tagállamok területén a Szerződésekben és a végrehajtásukra hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel szabadon mozoghatnak.

[28] Az uniós jogalkotó a 987/2009 rendelet 44. cikkét a Bíróságnak az Elsen ügyben (a Bíróság 2000. november 23-i ítélete, C-135/99, EU:C:2000:647) **[eredeti 10. o.]** és a Kauer ügyben (a Bíróság 2002. február 7-i ítélete, C-28/00, EU:C:2002:82) elfogadott ítélkezési gyakorlatára válaszul alkotta meg, amely ítélkezési gyakorlat alkalmazási körét szükséges volt behatárolni (a 987/2009 rendelet (14) preambulumbekzdése, Jääskinen főtanácsnok Reichel-Albert ügyre vonatkozó indítványa, EU:C:2012:114, 3. pont). A hivatkozott rendelkezés mindenképpen az EUMSZ 21. cikk szerinti szabad mozgáshoz való jog megengedett korlátozását tartalmazó végrehajtási intézkedésnek tekinthető. Ez már abból is következik, hogy a 883/2004 rendeletnek és a 987/2009 rendeletnek nem a tagállami szociális biztonsági rendszerek harmonizációja vagy közelítése, hanem pusztán az említett rendszerek koordinálása a célja; a biztosítottak nem követelhetik, hogy valamely más tagállamba költözésük ne legyen hatással azon ellátás módjára vagy színvonalára, amelyet származási országukban igényelhetnek (a Bíróság 2019. március 14-i Vester-ítélete, C-134/18, EU:C:2019:212, 32. és más pontok). A 883/2004 rendelet 1. cikkének t) pontja alapján arra a kérdésre is, hogy mely időszakokat és milyen minőségben kell biztosítási időnek elismerni, azon tagállam joga irányadó, ahol a szóban forgó időszakokat megszerezték (a Bíróság 2013. április 18-i Mulders ítélete, C-548/11, EU:C:2013:249, 37. pont).

- [29] Ez ellen szól ugyanakkor, hogy CC – ahogy Kauer is – kizárólag Ausztriában dolgozott és szerzett biztosítási időket, így azzal lehet érvelni, hogy ez a körülmény elsődleges jogi indokok alapján kellő kapcsolatot jelent az osztrák társadalombiztosítási rendszerrel (EU:C:2002:82, 32. pont; EU:C:2012:114, 35. pont). A jelen ügy tényállása ugyanakkor eltér a Kauer-ügytől. L. Kauertől eltérően ugyanis CC már nem tartózkodott Ausztriában, amikor gyermekei megszülettek. A jelen tényállás ugyanakkor összehasonlítható a Reichel-Albert ügy **[eredeti 11. o.]** tényállásával. A hivatkozott ügyet a Bíróság ugyan még az 1408/71 rendelet alapján bírálta el, amely nem tartalmazott a 883/2004 rendelet 44. cikkének megfeleltethető szabályt. A Bíróság kiemelte ugyanakkor határozatának elsődleges jogi alapját, különösen arra hivatkozva, hogy Reichel-Albert német társadalombiztosítási rendszerhez fűződő kellő kapcsolat megállapíthatóságán a csak 1991-ben elfogadott, és ezért még nem alkalmazható, az 1408/71 rendelet 13. cikke (2) bekezdésének f) pontja (lásd immár a 883/2004 rendelet 11. cikke (3) bekezdésének e) pontját) szerinti joghatósági szabály sem változtatna, amely alapján a gyermeknevelés időszaka alatt Belgium mint lakóhely szerinti tagállam joghatósága adott lett volna.
- [30] *A bizalomvédelem uniós jogi alapjainak esetleges megsértése:*
- [31] Mivel az 1408/71 rendelet nem tartalmazott a 883/2004 rendelet 44. cikkének megfeleltethető szabályt és CC a gyermekneveléssel töltött időszakokat e rendelet időbeli hatálya alatt szerezte meg, – a Bíróság már ismertetett ítéletéből kiindulva – első olvasatra a jelen ügyben is jelentős indokok szólnak amellett, hogy a gyermekneveléssel töltött belga és magyar időszakok osztrák jog szerint vizsgálható gyermeknevelési időszakoknak minősüljenek, mert az 1408/71 rendelet alkalmazásában abból kell kiindulni, hogy CC az osztrák társadalombiztosítási rendszerrel fennálló kellő kapcsolatot mutat. CC helyzete ennyiben a 987/2009 rendelet 44. cikkének 2010. május 1-jei hatálybalépését követően - tehát sokkal a gyermekneveléssel töltött időszakok megszerzését követően - rosszabbá vált.
- [32] A Bíróság állandó ítéletéből kiindulva a bizalomvédelem elve az **[eredeti 12. o.]** uniós jogrend része, és a tagállamok kötelesek azt az uniós szabályok végrehajtása során betartani (a Bíróság 2002. július 11-i Marks & Spencer ítélete, C-62/00, EU:C:2002:435, 44. pont). Ezzel az alapelvvel ugyan elvileg összhangban van, hogy valamely korábbi szabályozás hatálya alatt keletkezett tényállás jövőbeli következményeire egy új szabályozást kell alkalmazni. A hivatkozott alapelv azonban nem teszi lehetővé azt, hogy az alkalmazandó szabályozás módosítása a jogosulttól visszaható hatállyal elvonjon egy, a korábbi szabályozás alapján megszerzett jogot (a Bíróság 2011. május 12-i Enel Maritsa Iztok 3 ítélete, C-107/10, EU:C:2011:298, 39. pont). Ennek megfelelően az uniós anyagi jogi szabályokat viszont úgy kell értelmezni, hogy azok a hatálybalépésüket megelőzően keletkezett jogviszonyokra csak annyiban vonatkoznak, amennyiben azok szövegéből, céljából és rendszertani elhelyezkedéséből az ilyen értelmezés világosan következik (a Bíróság 2008.

december 11-i Bizottság kontra Freistaat Sachsen ítélete, C-334/07 P, EU:C:2008:709, 44. pont).

[33] Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) nem tagadja, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikke minden további nélkül összhangban állhat a bizalomvédelem elvével, mert a hivatkozott rendelkezés a hatályba lépése előtt megszerzett gyermeknevelési időszakoknak (csak) a jövőbeli következményeit – az öregségi nyugdíj megszerzését és mértékét – szabályozza. CC ugyanakkor mindig csak az osztrák társadalombiztosítási rendszerbe fizetett járulékot, és csak Ausztriában végzett keresőtevékenységet. Már a 987/2009 rendelet 44. cikkének hatálybalépésekor fennállt a kellő kapcsolat az osztrák társadalombiztosítási rendszerhez. CC ezért az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) álláspontja szerint olyan várományosi helyzetbe kerülhetett, amelyre a 987/2009 rendelet 44. cikke **[eredeti 13. o.]** a bizalomvédelem alapelvét sértő módon hat.

[34] *A második kérdésről:*

[35] A PVA arra hivatkozott, hogy CC olyan államokban teljesítette a gyermekneveléssel töltött időszakokat, amelyek az ilyen időszakok elismerését alapvetően előírják. Ez ezidáig az eljárás során még nem került bizonyításra. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén ezért felmerül a kérdés, hogy mit jelent a 987/2009 rendelet 44. cikke (2) bekezdésének első félmondatának arra vonatkozó rendelkezése, hogy a 883/2004 rendelet II. címének előírásai szerint illetékes tagállamban a gyermeknevelési időszakokat „nem veszik számításba”. Ez egyrészt értelmezhető úgy, hogy a szóban forgó tagállam a konkrét egyedi ügyben nem ismeri el a gyermeknevelési időszakot, vagy úgy, hogy a gyermeknevelési időszakok általánosságban nem szerepelnek a nyugdíjbiztosítási időszakok között az említett tagállamban (Jääskinen főtanácsnok Reichel-Albert ügyre vonatkozó indítványa, EU:C:2012:114, 67. pontja).

[36] **VII. Az eljárás felfüggesztése**

[37] [omissis] [Eljárásjogi rendelkezések]

[omissis] Bécs, 2020. október 13.

[omissis]